

A Fővárosi Ítéltábla az Okányi Ügyvédi Iroda (**cím**), a Dr. Petrányi Dóra Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: dr. Petrányi Dóra ügyvéd), az Ormai és Társai CMS Cameron McKenna LLP Ügyvédi Iroda (**cím**) és a Szilas Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: dr. Szilas Péter ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. rendű és a II.rendű alperes neve (**II. rendű alperes címe**) II. rendű alperesek ellen jóhírnév megsértésének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. november 3. napján meghozott 26.T/P.23.703/2016/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására az államnak fizessen meg 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű alperes a II. rendű alperes elnöke. II. rendű alperest, mint szakszervezetet a **Bíróság** .../2001/5. számú végzésével sorszám alatt vette nyilvántartásba.

2011. szeptember 19. napján II. rendű alperes által **B-n** szervezett demonstráció keretében I. rendű alperes mint a II. rendű alperes képviselője a felperesnél észlelt visszaélésekre kívánta felhívni a figyelmet. Ennek során a felperes székhelyétől egy talicskát tolt, melyben dobozok voltak elhelyezve különböző szerződésekre utaló feliratokkal. A fenti esemény közben I. rendű alperes az általa adott interjúban alábbi közléseket tette:

„Így talicskáznak ki állami pénzeket a **H.-ból**”,
„ezek a dobozok azokat a szerződésekkel alátámasztott pénzmozgásokat szimbolizálják, amiket a **H.** bonyolított, ami többmilliárdos nagyságrendű”,
„megfenyegették a tagságunkat a munkavállalókat”,
„pénzügyi visszaélések folynak a **H-nál**”,
„ellenőrizetlenül folynak ki a pénzek”,

„itt a taligában elhelyeztünk különböző kis dobozokat, minden kis doboz tartalmazza egy szerződés összezszerűségét, ami az utóbbi időben történt”,
„a ... beruházás egy órát nem működött, használhatatlan”,
„12 doboz van a talicskában, sokkal több szerződés van a birtokunkban”,
„a visszaélésekre említhetném példaként a **C. Kft-t**, **S. Kft-t**”,
„a munkavállalók meg vannak félemlítve”,
„tulajdonképpen ezeket a visszaéléseket a másodvonalbeli vezetők követik el”.

I. rendű alperes a II. rendű alperes képviselőjében eljárva elektronikus levélben 2011. február 21-én többek között az alábbi közlést tette:
„Csak annyi az igény, hogy a **H.** túlfizetett vezetése vegye őket emberszámba, ne kezelje a dolgozókat kizsákmányolható rabszolgaként.”

I. rendű alperes II. rendű alperes képviselőjében eljárva 2011. február 23-án kelt elektronikus levélben az alábbi közlést tette:
„Csak gratulálni tudok a **H.** által kiadott sajtóközleményhez. Az egész repülő világ felbolygatta. Mindenki a **H.-n** röhög, sikerült nevetség tárgyává tenni a légiforgalmi irányítást ezzel az idióta közleménnyel. Különös tekintettel a 180 fokos torony szimulátorra”.

I. rendű alperes a II. rendű alperes képviselőjében eljárva 2011. április 22-én kelt elektronikus levélben az alábbiak szerint fogalmazott:
„Az ... nem kívánja véleményezni az ilyen - mások rovására mutyizással megkötött - sunyi béralkukat. Továbbra is az az álláspontunk, hogy csak a kollektív bérmegállapodás a járható út, mert ez a paktumpolitika csak arra jó, hogy a munkáltató érdekei szerint kijátssza munkavállalókat, vagy csoportjaikat egymás ellen.”

I. rendű alperes II. rendű alperes képviselőjében eljárva 2011. június 10. napján kelt elektronikus levélben az alábbi közlést tette:
„a **H.** vezetői milliárdokat síbolnak ki az állami cégből.”

I. rendű alperes II. rendű alperes képviselőjében eljárva a ... Rendőr-főkapitánysághoz eljuttatott 2011. szeptember 8. napján és 2011. szeptember 28. napján kelt demonstrációt bejelentő levelében az alábbi közlést tette:
„(szakszervezeti tiltakozás a) munkáltatói jogsértések és gazdasági visszaélések ellen”, valamint „Cél: a kormány figyelmét felhívni a **H.-nál** tapasztalható milliárdos gazdasági visszaélésekre.”

Felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy I. és II. rendű alperesek a felsorolt közlésekkel, illetve a demonstráció során tanúsított magatartásukkal megsértették a felperes jóhírnevét. Kérte, hogy a bíróság kötelezze alpereseket a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pontja alapján a jogsértés abbahagyására, és tiltsa el alpereseket a további jogsértéstől. Kérte, hogy kötelezze a bíróság az alpereseket a felperes részére egyetemlegesen 600.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

I. rendű alperes - úgyis mint II. rendű alperes törvényes képviselője - a kereset elutasítását kérte. Indítványozta a per tárgyalásának

felfüggesztését, a ... Bíróságon rágalmozás miatt folyamatban lévő büntetőeljárás jogerős befejezéséig.

Az elsőfokú bíróság .../2012/41. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 20.000 forint perköltséget. A Fővárosi Ítéltábla .../2015/3/II. számú ítéletével az I. rendű alperessel szemben a pert megszüntette és az elsőfokú bíróság ítéletének I. rendű alperest érintő rendelkezéseit hatályon kívül helyezte. Egyebekben az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnevét a 2011. szeptember 19. napján szervezett demonstráción annak valótlan állításával, hogy a felperes megfenyegette, megfélemlítette II. rendű alperesi tagságot és a munkavállalókat. II. rendű alperest a további jogsértő magatartástól eltiltotta. Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit helyben hagyta. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg II. rendű alperesnek 30.000 forint perköltséget. Kötelezte a felperest és a II. rendű alperest, hogy fizessenek meg személyenként a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására az államnak 24.000 forint fellebbezési illetéket. Az ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmek nyomán a Kúria mint felülvizsgálati bíróság .../2016/4. számú végzésével a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasította. Rámutatott, hogy a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül, ezért a II. rendű alperes terhére megállapított jogsértést és e tekintetben a jogsértéstől való eltiltás jogkövetkezményének alkalmazását nem érintette. Téves jogi álláspontja miatt sem az első, sem a másodfokú bíróság érdemben nem foglalt állást az I. rendű alperes személyhez fűződő jogsértés tekintetében fennálló felelőssége vonatkozásában, ezért a Kúria nem volt abban a helyzetben, hogy a felek között a jogvita érdemében hozott döntésről állást foglaljon. Emiatt az eljárás megismétlése szükséges, amelynek során az elsőfokú bíróságnak érdemben kell megvizsgálnia, ítélettel kell határoznia abban a kérdésben, hogy az I. rendű alperes kijelentései, magatartása megsértette-e a felperes személyhez fűződő jogát. II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet a jogerős ítélet ugyan érdemben elbírált, a felülvizsgálat tárgyát pedig kizárólag a felperes elutasított keresete képezte, de el kellett kerülni azt a helyzetet, hogy ugyanazon cselekmény és nyilatkozat miatt az egyik alperessel szemben jogerős döntés szülessen, míg a képviselőjét ellátó másik alperessel szemben a döntés hiánya miatt új eljárást kell lefolytatni. A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet valamennyi felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnevét a 2011. szeptember 19. napján szervezett demonstráción annak valótlan állításával, hogy a felperes megfenyegette, megfélemlítette a II. rendű alperesi tagságot és a munkavállalókat. A bíróság az I. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltotta. A keresetet ezt meghaladóan I. és II. rendű alperesekkel szemben elutasította. A felmerült költségekről akként rendelkezett, hogy azt a peres felek maguk viselik.

A döntés meghozatalánál utalt a Kúria hatályon kívül helyező végzésére és a Fővárosi Ítéltábla ../2015/3/II. számú ítéletében foglalt érvelésre. Felhívta a Ptk. 75. § (1), (2) bekezdését, továbbá a 78. § (1) és (2) bekezdését, a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a), b) és e) pontját. Az I.2., I.6., I.8. pontokban megjelölt mondatok álláspontja szerint tényállítást tartalmaznak. II. rendű alperes azt közli, hogy a demonstráción felhasznált dobozok mit szimbolizálnak, felperesre sértő, valótlan tartalmat a közlések nem hordoznak. Az I.1., I.4., I.5., I.7., I.9. és I.11. számmal megjelölt kijelentések az egyes szerződések megkötését illetően a felperes gazdasági döntéseire vonatkoznak, II. rendű alperes a felperes pénzügyi tevékenységét értékeli, az ehhez kapcsolódó döntési folyamatokat minősíti negatívan, pazarló, felelőtlen pénzfelhasználásról beszél.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a közlések megítélése szempontjából jelentőséggel bír az a tény, hogy II. rendű alperes érdekképviseleti tevékenységet folytató, 2001. év óta bejegyzett társadalmi szervezet, mely a tevékenységét az alapító okiratban foglalt körben folytatja. A feladatai között szerepel többek között a munkavállalói érdekképviselet, a véleményformálás, kifogásolás és ellenőrzés megfogalmazása is. A perbeli időszakban hatályos 1989. évi II. törvény rendelkezései szerint a társadalmi szervezet olyan önkéntesen létrehozott, önkormányzattal rendelkező szervezet, amely az alapszabályban meghatározott célra alakul, nyilvántartott tagsággal rendelkezik, és céljainak elérésére szervezi tagjai tevékenységét. A törvény 2. § (3) bekezdése szerint a társadalmi szervezet minden olyan tevékenység céljából alapítható, amely összhangban áll az Alkotmánnyal és amelyet a törvény nem tilt. A szakszervezeti működés törvényi keretét a perbeli időszakban hatályos 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 18-19. §-i is megjelölik, eszerint a szakszervezeten a munkavállalóknak minden olyan szervezetét érteni kell, amelynek elsődleges célja a munkavállalók munkaviszonnyal kapcsolatos érdekeinek előmozdítása és megvédése. Rámutatott, hogy a gazdasági társasági formában működő felperesnek kizárólagos tulajdonosa a Magyar Állam, a felperes köztulajdonban álló gazdasági társaság, tevékenysége kifejezetten a közpénzek felhasználásából eredően közügy, gazdasági, pénzügyi működése kiemelten figyelmet kap, felperesnek ezért pénzügyi tevékenysége, konkrét szerződéseinek gazdasági célszerűség szempontjából történő megítélése körében fokozott tűrési kötelezettsége áll fenn.

Utalt az Európai Jogok Emberi Bíróságának ítélezési gyakorlatára, az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI.24.) AB határozatának indokaira. Rámutatott, hogy a PK 12. számú állásfoglalás szerint a demonstráción megjelenő szimbolikus tartalmakat, a városon keresztül talicskában tolt feliratozott dobozokat, mint a felperes felelőtlen, pazarló, hanyag gazdálkodását megjelenítő eszközöket összefüggésükben kellett értékelni. Ezen értékelés eredményeképpen volt megállapítható, hogy a sérelmezett közlések, az alkotmányos védelem alatt álló véleménynyilvánítás jogának gyakorlása a bírálat megfogalmazásának keretébe tartoznak. Az I.3 és I.10. [helyesen I.4. és I.11.] számú közlések esetében kifejtette, hogy a munkavállalók megfélemlítésére, megfélemlítésére vonatkozó állítások azt a jelentéstartalmat hordozzák, hogy a felperes jogellenesen lép fel a munkavállalókkal szemben, azokat a jogellenes eszközökkel kívánja befolyásolni, illetőleg rájuk hatást gyakorolni, ez pedig a szakszervezeti elnökként nyilatkozó I. rendű alperestől a munkáltatóra nézve sértő tényállítás, melynek valóságtartalmát az alpereseknek kellett

volna bizonyítani. A megjelölt tanút nem ezen bizonyítandó tényre vonatkozóan kérték, ezért a bizonyítás sikertelenségére tekintettel a felperes e két közlés esetében az objektív személyiségi jogi szankciók alkalmazását alappal kérte I. rendű alperessel szemben is.

A II. és IV. számú e-mailekkel összefüggésben azokat a II. rendű alperes véleményének nyilvánította, amelyek a béralkuval kapcsolatosan kifejtett álláspontot tartalmazzák.

A III. számú e-mailben szereplő „idióta” kifejezéssel összefüggésben pedig rámutatott, hogy a felperes jogi személy, a Ptk. 76. §-a alapján emberi méltóság sérelmére nem hivatkozhat.

Az V. számú e-mailel kapcsolatosan arra az álláspontra helyezkedett, hogy véleménynyilvánításról van szó, hangvétele nem indokolatlanul túlzó, degradáló, az erre alapított keresetet is megalapozatlannak tartotta.

A VI. számú levéllel kapcsolatosan a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 6. §-ában foglaltakat hívta fel, kiemelve, hogy a hatósági bejelentés személyiségvédelmi igény alapjául nem szolgálhat. Ezen cél megjelölését tartalmazzák a felperes által sérelmezett mondatok, melyek a hatóság tájékoztatását célozták. Ennek alapján a felek tanúbizonyításra irányuló indítványának nem adott helyt és a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben azt kérte, hogy a Főváros Ítéltábla elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletét a keresetet elutasító részében változtassa meg, a felperes keresetének teljes egészében adjon helyt a 2014. március 4-én kelt pontosított keresetben foglaltak szerint. Másodlagosan azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, mint megalapozatlant és jogszabálysértőt a keresetet elutasító részében helyezze hatályon kívül, az első fokon eljárt bíróságot utasítsa a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára, alpereseket pedig kötelezze felmerült költségek megfizetésére.

A pertörténet részletes ismertetését követően hivatkozott az eljárás során kifejtett érvelésére, az egyes kijelentések nyelvtani és jogi levezetést tartalmazó értelmezésére, melyet változatlanul fenntartott. Az elsőfokú bíróság a beadványok tartalmát a Kúria végzése ellenére érdemben nem vizsgálta, és a felperesi érveket az elsőfokú ítélet meghozatalakor immáron második alkalommal sem vette figyelembe. Az elsőfokú bíróság az ítéletében nem tett mást, mint eredeti döntését hozzáigazította a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletében foglaltakhoz, ugyanazon kijelentésekkel megvalósított jogsértését a képviselőként eljáró I. rendű alperes tekintetében is megállapította. Az elsőfokú bíróságtól elvárható minimális gondosság és körültekintés hiányát kiválóan alátámasztja álláspontja szerint az a tény, hogy az elsőfokú bíróság még sorszám alapján sem tudta kiválasztani és hiba nélkül meghivatkozni azokat az alperesi kijelentéseket, amelyek a demonstráció során használt ... dobozokhoz kapcsolódnak és amelyeket az ítéltábla és az elsőfokú bíróság is tényállásnak minősített. Ez a körülmény eleve kérdésessé teszi az elsőfokú ítélet megalapozottságát.

Az elsőfokú bíróság eljárása súlyosan kifogásolható volt, mert a felperesi érveket nem vizsgálta, érdemi indokolásnak az ítéletében nyoma nincsen, a felperesi érvelés egyetlen elemét sem tartotta megalapozottnak, azt azonban nem indokolta.

Összefoglaló jelleggel valamennyi korábbi beadványában foglaltakat fenntartotta, azokból az alábbiakat emelte ki: I. rendű alperesnek a II.

rendű alperes képviselőjében tett nyilatkozatai kivétel nélkül valótlan tényállítások, amelyek sértették a felperes jóhírnévhez való jogát, a Ptk. 75. és 78. §-ának sérelmét idézték elő. Amennyiben a Fővárosi Ítéltábla változatlanul véleménynyilvánításnak értékeli a kijelentéseket, akkor a véleménynyilvánítás alkotmányos kereteit alperesek átlépték, mert annak semmilyen ténybeli alapja nincsen. A hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, ezzel megfosztotta a felperest attól, hogy a keresete nagyobb része elutasításának indokait kellő részletességgel megismerje.

A fellebbezés alaptalan.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül [Pp. 253. § (3) bekezdés]. Mivel a fellebbezés az elsőfokú bíróság keresetnek helyt adó döntését nem érintette, az elsőfokú ítélet jogsértést megállapító és I. rendű alperest a jogsértő magatartástól eltiltó rendelkezése Pp. 228. § (4) bekezdés alapján első fokon jogerőre emelkedett. A másodfokú eljárás tárgyát az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezése képezte. Az elsőfokú bíróság ebben a körben a kereset elbírálásához szükséges mértékben a tényállást feltárta, majd a helyesen megállapított tényállásból okszerű következtetéseket levonva érdemben is helyes jogi következtetésekre jutott, az elsőfokú eljárás lényeges szabályait sem sértette. Az elsőfokú ítélet indokolásában a jogsértéssel érintett kijelentések számokkal történő megjelölése során ugyan - nyilvánvaló elírás miatt - hibát vétett, ez azonban az érdemi döntés helyességét nem érinti, az ítéletet ellentmondásossá nem teszi, mert a jogsértéssel érintett kijelentések az ítélet rendelkező része és indokai alapján kétségmentesen megállapíthatóak. Ezért a Pp. 252. § (2) bekezdés alkalmazásának helye nem volt.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéltábla azzal egészíti ki, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatva **I. rendű alperes neve** vádlottat az ellene emelt 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett rágalmozás vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság .../2016/26. számú 2017. március 21. napján meghozott végzésével a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2016. február 25. napján kelt .../2015/10. számú ítéletét helybenhagyta.

A felperes fellebbezésével összefüggésben a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá.

Az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, Az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 10. Cikk 2. pontja a véleménynyilvánítással összefüggésben tartalmazza, hogy a kötelezettségekkel és felelősséggel együtt járó szabadságok gyakorlása a törvényben meghatározott olyan alakszerűségeknek, feltételeknek, korlátozásoknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a területi sértetlenség, a közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megelőzése, a közegészség, vagy az erkölcsök védelme, mások jó hírneve vagy jogai védelme, a bizalmas értesülés közlésének

megakadályozása, vagy a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából.

A 2011. évben hatályos Alkotmány 59. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban mindenkit megillet a jóhírnévhez, a magánlakás sérthetetlenségéhez, valamint a magántitok és a személyes adatok védelméhez fűződő jog. A 61. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás és a szólás szabadságához, a közérdekű adatok megismeréséhez, valamint terjesztéséhez.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak. A 78. § (1) bekezdés értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről állít, híresztel, vagy való tényről hamis színben tüntet fel.

Az elsőfokú bíróság helytállóan tulajdonított annak jelentőséget, hogy a felperes kizárólagos tulajdonosa a Magyar Állam, gazdálkodása, pénzügyi döntései a közpénzek felhasználásával szoros összefüggésben álló közügynek tekinthetők. Az Alkotmánybíróság számos eseti döntésében kifejtett érvelése szerint demokratikus jogállamban a közügyek szabad vitatása a társadalom működésének nélkülözhetetlen eleme. A közügyekkel összefüggő vélemény kinyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik. Az egyéni önkifejezés szabadsága felől nézve a közösség ügyeiben való megszólalás, ezáltal a társadalmi folyamatokban való aktív részvétel a személyiség kibontakoztatásának egyik kiemelkedően fontos terepe. A közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem fókuszában elsődlegesen nem az érintett személy státusza áll, hanem az, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtette ki a nézeteit. Különösen fontos alkotmányos érdek ugyanis, hogy a polgárok és a sajtó bizonytalanság, megalkuvás és félelem nélkül vehessenek részt a társadalmi és politikai vitákban [653/B/2000. AB határozat, 7/2014. (III. 7.) AB határozat].

A jelen perbeli esetben érintett I. számú közlésekkel összefüggésben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bírósággal mindenben egyetértve úgy ítélte meg, hogy alperesek a demonstráción elhangzott kijelentéseikkel a felperes szerződéskötési gyakorlatát illeték kritikával, a ténylegesen megkötött szerződésekkel összefüggésben arra akarták a figyelmet irányítani, hogy ezen szerződések megkötésekor felperes visszaéléseket követett el, mely az alperesek közvélekedést befolyásolni kívánó véleménye, arra a társadalom is ekként tekint. Jelentősége van annak is, hogy II. rendű alperes szakszervezet, I. rendű alperes pedig a szakszervezet képviselője. A szakszervezetnek pedig a 2012. évi I. törvény 270. § (2) bekezdés a) pontja szerint elsődleges célja a munkavállalók munkaviszonnyal kapcsolatos érdekeinek előmozdítása és megvédése. A felperes felelős gazdálkodásának pedig nem kizárólag a közpénzek feletti rendelkezés átláthatósága, hanem a munkavállalói érdekek képviselése szempontjából is jelentősége van.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletének mindenben helytálló indokaira visszautalva a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta, felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte. I. és II. rendű alperesnek a másodfokú eljárás során perköltséggel összefüggésben igénye nem volt, ezért a Fővárosi Ítéltábla e körben a Pp. 78. § (2) bekezdés alapján a határozathozatalt mellőzte.

Budapest, 2017. május 30.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. . Hegedűs Mária s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hiteléül:
Földesi-Magyar Éva
írnök